

స్వద్భుత శ్రీ కృష్ణగారి అసుగ్రహభాషణములు, 21-11-2010, అరుణాచలం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు అరుణాచల దీపిత్తమైన వేళలలో ఏంటే మీరు ఈ దివ్యమైన ద్వారా ఇంటికి వెళ్లి ఆ దీపిత్తమైన జ్యోతింటూ ఉంటే వారికి ఏకాగ్రత కలుగుతుంది, ధ్యానఫైతి కలుగుతుంది అని భక్తుల విశ్వాసం. ఈ ఉత్సవం నిన్నటి, మొన్నటి ఉత్సవం కాదు. ఈ కొండ మీద దీపం వెలిగించటం అనేటి కొన్ని వేల సంవత్సరాల నుండి జరుగుతోంది. చాలా పురాణాలలో ఈ కొండ యొక్క వైభవం గులంబి ప్రాయటం జరిగింది. ఇక్కడ అరుణాచలేశ్వరుడు గిల రూపం, లింగరూపం, సిద్ధరూపం ఇలా మూడు రూపాలలో ఉన్నాడని చెపుతారు. ఈ రోజున ఈశ్వరుడు జ్యోతి స్థంభం రూపంలో మహావిష్ణువుకు, బ్రహ్మదేవుడికి దర్శనం ఇచ్చాడు కాబట్టి ఆ గుర్తుగా ఈ రోజున ఇక్కడ జ్యోతి ప్రష్టలన చేస్తారు.

కాలిలో గంగానదిలో స్నానం చేయటం, విష్ణేశ్వరుని దర్శనం చేయటం ఎంత ప్రాముఖ్యమౌ ఇక్కడ గిలని ద్వారా ఉన్నాడని దీని ద్వారా ఉన్నాడని చేయటం అంత ముఖ్యం. ఇక్కడ గిలకే ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారు. ఇక్కడ చాలా మంచి భక్తిగా గిల ప్రదక్షిణ చేస్తారు. గిల ప్రదక్షిణ చేసేటప్పుడు కాళ్ళకు జోడు ఉండకూడదు, నెత్తిమీద గొడుగు ఉండకూడదు, అటి సాంప్రదాయం. గిల ప్రదక్షిణ చేసేటప్పుడు రోడ్డుకు ఎడమ ప్రక్కనుండి వెళ్లమని పెద్దలు చెపుతారు ఎందుచేతనంటే దేవతలు కుడి ప్రక్కనుండి ప్రదక్షిణ చేస్తారు. అందుచేత దేవతలకు అడ్డు రాకుండా మనం ఎడమ ప్రక్కనుండి వెళ్లటం మంచిది. ప్రదక్షిణ చేసే వారు మానంగా చేయటం మంచిది. విషయచింతన చేయకుండా ఈశ్వరుడిని చింతిస్తూ మీరు నెమ్ముటిగా నడవాలి. మీరు నెమ్ముటిగా ఎలా నడవమని పురాణాలలో ఉందంటే రేపు పురుడు వచ్చే అమ్మాయి ఎంత నెమ్ముటిగా నడుస్తుందో అంత నెమ్ముటిగా నడవడం మంచిది అని చెప్పారు. మీరు మానంగా గిలని ధ్యానం చేసుకొంటూ ప్రదక్షిణ చేయటం మంచిది. కొంతమంది కోలకలతో గిలప్రదక్షిణ చేస్తారు. దానికేమి పారపాటు లేదు ఎందుచేతనంటే జీవలక్షణాలు ఉన్నంతసేపు కోలకలుంటాయి కదా. ఇక్కడ గిల ప్రదక్షిణలకు చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంది. 1927వ సంవత్సరం వరకు భగవాన్కూడా ప్రదక్షిణ చేసేవారు. ఈ ప్రపంచంలో భగవాన్కు విదైనా ఆకర్షణ అంటూ ఉంటే, అటి ఈ డివైన్ మాంటైన్లో మన మనస్సుకు అర్థంకాని అతీతమైన శక్తి ఈ మాంటైన్లో ఉంది, తెలుసంలో శివుడు ఉన్నాడు అని పురాణాలలో చెపుతారు. భగవాన్ విముఖ్యరు అంటే ఈగిరే శివుడు అన్నారు. మీలో చాలామంది గిల ప్రదక్షిణ చేసేవారున్నారు. మేము అరుణాచలం వచ్చిన కొత్తలో చేసేవారము, ఇప్పుడు ఓపిక లేక చెయ్యటంలేదు.

మనలో ఏవో పాపాలు, దోషాలు, బలహీనతలు లేకపెణే మనకు ఈశశీరం రాదు. నూటికి నూరుపాట్టు ఆనందస్థితిని పొందినవాడికి పునర్జ్యర్థరాదు. అందుచేత మనం సాధన చేసి మనలో ఉన్న దోషాలను, బలహీనతలను పోగొట్టుకోవాలి. జ్ఞానం సంపాదించటం అంటే మీలో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని పోగొట్టుకోవటమే అన్నారు భగవాన్. ఇక్కడ కొండకు జ్ఞానగిల అని పేరు, దీనిని శాంతిమలై అంటారు. అంటే జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించే కొండ, శాంతిని ఇచ్చే కొండ. ఈకొండ సైలెంట్స్‌గా పసచేస్తుంది అంటే అరుణాచలేశ్వరుడి వలన మనకీ సహాయం జలగించి అని మనకు తెలియదు, అటి మన బ్రియిన్కు అందదు. నేను ఎవడను అనే విచారణ ద్వారా అహంకారాన్ని పోగొట్టుకోమని చెపుతున్నారు. కాని అరుణాచలేశ్వరుడి దయ లేకుండా తేవలం మనం ప్రయత్నం చేసి అహంకార రహిత స్థితిని పొందలేము, కోటి జిత్తులు ఎత్తినా పాందలేము. అహంభావన పోవాలంటే డివైన్ ఇంటర్వెయర్ల్స్ రావాలి. రఘుమహారాణలకి ఈ కొండకి ఏమీ తేడాలేదు. ఈ కొండే తిరుచ్చుళిలో ఒక రూపం ధలంచి అరుణాచలం వచ్చింది అంటే అరుణాచలేశ్వరుడే అరుణాచలం చేరుకొన్నాడు. భగవాన్ ఏమని చెప్పారు అంటే పులి నోటిలో పడ్డ మాంసపు ముక్కను ఏ విధంగా అయితే బయటకు తీయలేమో అలాగే ఒక్కసాల అరుణాచలేశ్వరుని అనుగ్రహంలో పడితే అందులో నుండి మీరు బయట పడే అవకాశం లేదు, అంటే మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. అసలు మనకు అహంకారం లేదు అని అనుకోవద్దు. మనకు మాట ఎందుకు వస్తోంది చెప్పండి. రోజుకు అవసరం ఉండి మనం ఎన్ని మాటలు మాటల్లడుతున్నాము, అహంకారం కోసం గొప్పలకోసం ఎన్ని మాటలు మాటల్లడుతున్నాము అని మీరు చూసుకొంటే అవసరం ఉండి నాలుగు మాటలు మాటల్లడితే అహంకారం కోసం 96 మాటలు మాటల్లడుతున్నాము. మీ శరీరమే అహంకారం. అహంకారం లేకపెణే మీకు శరీరం ఎందుకు వస్తుంది. రఘుమహారాణ కృష్ణపరమహంస వాళ్ళ పేరు, వారు కారణజన్మలు. వారికి అనుభవించవలసిన కర్తృ అంటూ ఏమీ లేదు. మనం కర్తృ అనుభవించటానికి వచ్చాము. మన స్థోర్లో పుణ్యకర్త్తో, పాపకర్త్తో ఏది లేకపెణే అసలు నీకు శరీరం రావలసిన పని ఏమిటి?

ప్రదక్షిణం. “ప్ర” అంటే పాపాలను పోగొడుతుంది అంటే పూర్వజన్మల నుండి మీరు మొనుకొని వస్తున్న పాపాలను పోగొడుతుంది. ఒకేసాల పాపాలు అన్ని పోతాయి అని అనుకోవద్దు, ప్రదక్షిణం ప్రారంభిస్తే మీ పాపాలకు అరుణాచలేశ్వరుడు నిష్పు పెడతాడు, అటి కాలి బూడిద అవ్యటానికి కొంత టైము పడుతుంది. “ద” అంటే మీరు అడిగినవి అన్ని ఇస్తూ ఉంటాడు. కొంతమంది దేవతలు అడిగించుకొని ఇస్తారు కాని అరుణాచలేశ్వరుడు ఎవలచేత అడిగించుకోండా వాలి అవసరాలు ఏమిటో చూసుకొని ఇస్తాడు. నీ అవసరాలు ఏమిటి నీకంటే అయినకు బగా తెలుసు. మంచితాని దానిని నువ్వు మంచి అనుకొని కోరుకొన్న

అది నీకు ఇవ్వడు ఎందుచేతనంటే నువ్వు బాగుపడటం ఆయనకు ముఖ్యం. ఒకవేళ నువ్వు కోరుకున్నది ఇస్తే నువ్వు పొడైపోతావు అని ఆయన అనుకొన్నప్పుడు అది ఇవ్వడు. అవసరాన్ని బట్టి అటి ఎప్పుడు ఇవ్వాలో, ఎలా ఇవ్వాలో, ఎక్కడ ఇవ్వాలో ఆయన నిర్దయించు కొంటాడు. అరుణాచలేశ్వరుడు నేను అడిగించి ఇవ్వటం లేదు అని నువ్వు ఆయనను యాగీ చేసినా అది అనుభవిస్తుడుగాని నిన్న పాడుచెయ్యడు. “క్షీ” అంటే క్షీశింపచేయటం. పుష్టంలోనుండి వాసనను గాలి ఏవిధంగా అయితే మోసుకొని వస్తుందో అలాగ నీ శలీరం చనిపశయిన తరువాత ఇక్కడ ఉన్న పుష్టిపాపములను ఈ జీవుడు కొత్త శలీరంలోనికి మోసుకొని వస్తాడు. మనం అహంకారాన్ని పోగొట్టుకోలేదు. పోగొట్టుకొన్నట్లు నటించమంటే నటిస్తారు గాని నిజంగా పోగొట్టుకోరు. అదే మీరు అనుకొన్నప్పుడు దానిని ఎలా పోగొట్టుకొంటారు. నీకు తెలియకుండా నీలో చాలా దీఘాలు ఉంటాయి. నువ్వు ఏమి చేస్తావు అంటే ఆ దీఘాలు ఇతరులకు కనబడకుండా స్తో రాసేనుకొని, పొడర్ రాసేనుకొని ముస్తాబు అయి వస్తావు లోపల చూస్తే కంపు, కంపు. నువ్వు ఎన్ని పొడర్ డబ్బలు, స్తో సీసాలు అవ్వగొట్టినా, ఎంత వైట్వాప్ చేసినా మనలో ఉన్న బలహీనతలు ఏమిటో అంతర్థామి చూస్తూ ఉంటాడు, వాటిని క్షీశింపచేయటం మొదలుపడతాడు అంటే వాటిని తగ్గించటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. నీలో ఉన్న బలహీనతలను బయటకు లాగి కాళ్ళి బూడిద చేయకుండా నీకు ఆత్మజ్ఞానం ఆయన కూడా ఇవ్వలేదు. ఇవస్తి అయిన తరువాత “ణ” అంటే నీలో ఉన్న బలహీనతలను నాశనం చేసి అప్పడు నీకు మోషం ఇస్తాడు.

పూర్వం పెద్దలు, మహాత్మలు అందరూ ఇక్కడ ప్రదక్షిణ చేసినవారే. రమణమహర్షి గారు కూడా ప్రదక్షిణ చేసివారు. ఆయనే అరుణాచలేశ్వరుడు అయినప్పుడు ఆయనకు ప్రదక్షిణ ఎందుకు అంటే మనకు అలవాటు చేయటానికి ఇచి అంతా. కృష్ణుడు చాలా కష్టపడి పసిచేసాడు. భగవంతుడే పసిచేయటం లేదు అని అందరూ బద్దకస్తులకింద తయారవుతారని ఈ జీవతోటించిన నేను పసిచేస్తున్నాను కాని పసిచేసి వాందవలసించి అంటూ ఈ స్ఫోర్సో ఏమి లేదు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. వాడికి పాందవలసించి అంటూ ఏదైనా ఉంటే వాడు వెలితిలో ఉన్నాడని అర్థం. వెలితిలో ఉన్నవాడు దేవుడు ఎలా అవుతాడు. నువ్వు చేసిన తప్పలు రెండు ఓడలకు సలపడ లగేజి ఉంచి అనుకో. నువ్వు ఆత్మజ్ఞానాన్ని సంపాదిస్తే నువ్వు చేసిన మొత్తం తప్పలను జ్ఞానం కాళ్ళి బూడిద చేస్తుంది. ఇచి భగవాన్ ఉవాచ. ఇక్కడ హీతిని మహాదీపం అంటారు. ఈ టిపోన్సు దల్చించినవాలకి పుష్టిం వస్తుంది అని చెపుతారు. ఒకసాల మీరు దర్శనం చేస్తే దాని ప్రభావం మీ జీవితంలో ఎప్పుడోకప్పుడు కనిపిస్తుంది. గీతలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే నువ్వు మంచి చేసి ఉంటే, ఆ చేసిన మంచిని నువ్వు మరిచిపశయినా

అది నీకు ఏదో రకంగా ఉపకారం చేయకుండా నిన్ను విడిచిపెట్టదు. మంచి చేసిన వాడికి దుర్దతి లేదు. తాత్త్వవికంగా ఒకవేళ దుర్దతిలో ఉన్న ఏదో రోజున సద్గుతినే పాందుతాడు.

మనం ఆత్మకు భిన్నంగా ఉన్నాములనుతొంటున్నాము, ఆత్మను తెలుసుకోవాలి అని అనుకొంటున్నాము. ఆత్మను సంపాదించటం అంటూ ఏమీలేదు, నువ్వు ఆత్మకు భిన్నంగా లేవు. గీతలో పరమాత్మ ఆత్మవైభవం గులంబి చెప్పి చెప్పి అటి ఎవరో కాదు నువ్వే అని చెప్పాడు. నువ్వు దేవస్ని అనుకో, నువ్వు మనస్సుని అనుకో, నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు అనుకో. నువ్వు ఏది అనుకొన్నా అది నువ్వు కాదు, నువ్వు ఆత్మ అయి ఉన్నారు. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు తెలియటం లేదు. అది నీకు తెలిస్తే సుఖపడతావు, తెలియకపోతే ప్రతి జస్తులోను దుఃఖం నిన్ను పెంటాడుతుంది. నేను ఎవడను అనే ప్రశ్న కూడా మనలను ఆత్మ దగ్గరకు దొల్లంచటానికి. పురాణాల గొడవ లేదు, ఆత్మవిద్య తప్పించి, భగవాన్ భంకొకటి బోధించలేదు. నువ్వు తొంబై విద్యలు నేర్చుకో కాని ఆత్మవిద్య సముఖాల్చించకుండా సంసార సాగరంలో నుండి, జననమరణ చక్రంలో నుండి బయటకు వచ్చే అవకాశం లేదు. నీలో ఏమీ పాపంలేదు అనుకో, దోషం లేదు అనుకో నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు ఎందుకు వ్యక్తమవ్యటంలేదు. అసలు నీకు వేరు భావన ఎందుకు వస్తుంది. ఆత్మవేరు, నేను వేరు డాసిని నేను తెలుసుకోవాలి అనుకొంటున్నాను కదా. అది వేరు, నేను వేరు అని అసలు వేరుభావన నీకు ఎందుకు వస్తుంది డాసికి నీలో ఉన్న పాపం కారణం. మీరు నిజంగా నూటికి నూరుపాళ్ళ బుట్టమంతులు అనుకోదాని తాలుక ఎరుక మీకు రావాలి కదా. అది నీవు అన్న సంగతి నీకు తెలియటంలేదు. అది నీవే అన్న సంగతి నీకు తెలిసినప్పడు, డాని తాలుక ఎరుక నీకు వచ్చినప్పడు కొత్తగా ఏదో సంపాదించినట్లు నీ మనస్సుకు అలా అనిపిస్తుంది కాని అది నువ్వే. ఆత్మజ్ఞానం గులంబి భగవాన్ అంత వివరంగా ఎందుకు చెప్పారు అంటే ఆత్మజ్ఞానం లేకపోతే నీకు సుఖం లేదు, శాంతి లేదు, ఆనందం లేదు.

నాకు ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించాలని ఉంది అని ఒక శిష్టుడు గురువుగాలని అడిగాడు. ఆయన ఏమి చెప్పాడు అంటే నువ్వు ఏమి సాధన చేయవద్దురాబాబు రోజు మరణాన్ని జ్ఞాపకం పెట్టుకో అన్నాడు. ఈ శరీరం ఏదోరోజు చనిపోతుంది అని ఒక్క వాయింటు నువ్వు నిరంతరం జ్ఞాపకం పెట్టుకో. అప్పుడు నీ మనస్సు డాని పుట్టుశ్శానం ఘైపుకు మరలుతుంది. అహంకారాన్ని పరిణిట్టిపోవాలికి మీరు సాధన చేస్తూ ఉంటే అది వేషాలు మారుస్తూ ఉంటుంది. అహంకారం అంటే ఇలా ఉంటుంది కదా అని తెలుసుకొని డాసిని పట్టుకొనే ట్రైముకు అది వేషం మాల్చి ఇంకో వేషంలోనికి వెళ్ళిపోతుంది. ఇంక మీరు డాసిని ఎలా పట్టుకోగలరు. అంటే అరుణాచలేస్తరుడి అనుగ్రహం లేకుండా అహంకారం యొక్క మూలం మీకు తెలియదు; డాని మూలం తెలియకుండా అది నశించదు. సాధన చేసినా మీకు తెలియదు అలాగని

మిమ్మల్ని సాధన చెయ్యవద్ద అనటం లేదు. ఏదో నటించండి. మీరు ప్రయత్నము చేయండి. వీరు చాలా తిప్పలు పడుతున్నారు పాపం, వీలపట్ల దయ చూపిందాము అని ఆయనకు మీ పట్ల దయ కలుగుతుంది, మీరు చేసే ప్రయత్నానికి కూడా కొన్ని మార్పులు వేస్తాడు. ఇటి మీరు జ్ఞాపకం పెట్టిఉండి. మనందరలకి చావు అంటే భయం ఎందుకు అంటే ఈ శరీరం లేకుండా మనం ఉండలేము అని గట్టిగా నమ్ముతున్నాము. అటి నిజంకాదు. అదోక నమ్మకం. ఆ నమ్మకమే మనలను పాడుచేస్తుంది. శరీరం లేకుండా మనం ఉండగలము. అటి నిజం కాని ఆ నిజాన్ని మన బుద్ధి నమ్మలేకపోతోంది. ఈ శరీరం లోపల నేను ఉన్నాను, నాకు బయట ప్రపంచం ఉంది, ఎక్కడో వైకుంఠంలో దేవుడు ఉన్నాడు అని ఇవస్తీ కల్పించేటి నీ అపంకారమే. దేహం ఉన్న లేకపోయినా, ఈ ప్రపంచం కనిపించినా కనిపించకపోయినా, దేవుడు ఉన్న లేకపోయినా మీ అస్తిత్వానికి భంగం లేదు, దాని మీద మనకు విశ్వాసం కలగాలి. మీరు విశ్వాస హీనులు అవ్వవద్ద దేవుని వాక్యాన్ని నమ్మండి. నిద్రలో నుండి జగ్గుదవస్తులోనికి ఎలా మేల్కొంటామో అలాగ దేవుని వాక్యంలోనికి మనం మేల్కొలేకపోతున్నాము. అక్కడికి మొలకువ వచ్చేవరకు మనకు జిన్నలు తప్పవు, ఇలా శహాలను మోస్తూ ఉండవలసిందే.

మనిషికి ఎక్కువ దుఃఖం తీసుకొని వచ్చేటి భయం. నీ కంటే భిన్నంగా ఏది కనిపించినా నీకు భయం కలుగుతుంది. ఛైతంలో నుండి భయం వస్తుంది, ఛైతంలో నుండి ద్వేషం వస్తుంది, ఈ పెంట అంతా ఛైతంలో నుండి వస్తుంది. భయం ప్రతి మనిషిని హింసిస్తోంది. నిద్రలో నీకు భయం ఉండా? నిద్రలో నీ మీద నుండి పాము పాకి వెళ్లా నీకు భయం లేదు. ఎందుచేతనంటే అక్కడ నీకు తలంపులు లేవు, దేహభావన లేదు, అక్కడ నీకు భయం కూడా లేదు. అంటే భయం కూడా నిజంకాదు, అటి కూడా ఒక తలంపు. నీకు ఏకారణం వలన భయం వచ్చినా పెంటనే దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. మనిషి కూడా నీడ ఎలా వస్తుందో భయం కూడా దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. అందుచేత నిన్న భయం విడిచిపెట్టమని చెపుతున్నాడు. ఇంకో మనిషిని కాని, వస్తువునుగాని మన కంటే భిన్నంగా చూస్తున్నాము. నేను మిమ్మల్ని నాకంటే భిన్నంగా చూస్తున్నాను. మీరు నన్ను మీకంటే భిన్నంగా చూస్తున్నారు. అలా చూసేటి అపంభావన. మీలో ఉన్న ఆత్మ మీకంటే భిన్నంగా నన్ను చూడటంలేదు. నాలో ఉన్న ఆత్మ నాకంటే భిన్నంగా మిమ్మల్ని చూడటంలేదు ఎందుచేతనంటే అక్కడ ఉన్నది ఇక్కడ ఉన్నది ఒక్కటి. తనను తాను భిన్నంగా చూసుకోడుకరా. దాని తాలుక అనుభవం నీకు వచ్చేవరకు అన్ని భిన్నంగానే చూస్తావు. నేను దేహిస్తు అనుకొన్నప్పుడు వేదాంత పుస్తకాలు ఎన్ని చబివినా నువ్వు దేహంగానే కనిపిస్తావు. నాకు ఆత్మానుభవం కలిగినప్పుడు నువ్వు ఆత్మగా కనిపిస్తావు. నేను పులిని చూస్తాను అనుకోండి,

ఆ పులి నాకు ఎలా కనిపిస్తుంది పులిలాగే కనిపిస్తుంది. అక్కడ రూపం తేడా, గుణాలు తేడా కాని నాలో ఏది ఉందో, పులిలో కూడా అదే ఉంది. అది యదార్థం. నాలో ఉన్నది అక్కడ కనిపిస్తోంది అనుకోండి ఇంక భయం ఏమిటి? కాని నన్న నేను శలీరంగా చూస్తున్నప్పుడు పులి కూడా శలీరంలాగే కనిపిస్తుంది, అప్పుడు వెంటనే భయం కలుగుతుంది, పరుగెత్తుకొని పెళ్తాము. నీ అస్థిత్వం దేహసికే పరమితమైనప్పుడు ఎదుటివాడు కూడా దేహం కిందే కనిపిస్తాడు. అప్పుడు భయం ప్రారంభమవుతుంది. మనస్సుకు అవుట్ టుర్నోకాని దానికి హామీటర్ లేదు. మనస్సు ఎంతసేపు బయటకు చూడటానికి అలవాటు పడిపోతాయింది. మనస్సు బయటకు వచ్చి ఇంద్రియాలకు సంబంధించిన విషయాలలో విహాలస్తుంది. మనస్సు ముందుకు వెళ్తమంటే ఎంతదూరమైనా దూసుకొనిపోతుంది కాని వెనక్కి ఒక్క అంగుళం జరగమంటే జరగదు. మనస్సుకు హామీటర్ రావాలంటే గురువు అనుగ్రహం ఉండాలి.

గాఢినిర్మలో మీకు తలంపులు లేవు. జాగ్రదవస్తులోనికి రాగానే మొదట నేను అనే తలంపు వచ్చి దేహంతో తాదాత్మం పాందుతుంది. అదే మూలతలంపు అక్కడ నుండి పాపం ప్రారంభమవుతుంది. ఆ మూలతలంపు దేహంవైపుకు జరుగుతూ ఉంటుంది. ఆ మూలతలంపును ఇటువచ్చే బదులు అటు ఆత్మవైపుకు తోలుకొని వెళ్తాలి. ఇప్పుడు మీకు దేహము నేను అనే భావన ఎలా ఉందో ఆత్మ నేను అనే భావన వచ్చేవరకు దానిని లోపలకు గెంటుకొని వెళ్తాలి. ఇప్పుడు నేను అనేటప్పటికి దేహం సీకు స్ఫురిస్తోంది అలాగే నేను అనేటప్పటికి ఆత్మ సీకు స్ఫురించాలి. ఆ ప్రత్కుకు దానిని తోలుకొని వెళ్తాలి, అదే యోగం. నేను మొన్న పైదరాబాద్ వెళ్తనప్పుడు ఎవలదగ్గరో వాడు గొప్ప ఆఫీసర్ అన్నాను. వాడు గొప్ప ఆఫీసర్ కాదండి, గొప్ప ఆఫీసర్ కింద కనబడేలాగ తొడుగువేసుకొన్నాడు, ఆ తొడుగును చూసి వాడు గ్రేట్‌మేన్ అని ప్రజలు అనుకోంటున్నారు. వాడు మాయావి ఆ తొడుగును మనకు కనబడనివ్వడు. మనం పెద్ద మనుషులు అనుకోనేవారందరూ నిజింగా పెద్ద మనుషులు కాదు. కొందరు పెద్ద మనుషులకింద తొడుగువేసుకోంటారు. అలా వేసుకొంటే వేసుకోవచ్చు వాలని ప్రపంచం గుర్తించవచ్చు కాని వాలని, ఆ తొడుగులను ఈశ్వరుడు గుర్తించడు. ఈ పారలస్త్రీ కోసి అవతల పడేస్తాడు. ఆత్మకు చావులేదు, నేను అనేటప్పటికి సీకు ఆత్మ స్ఫురిస్తోంది అనుకో అప్పుడు సీవు చావులేని స్థితిని పాందుతావు. ఇప్పుడే మీరు ఆ స్థితిని పాందవచ్చు. దానికి ఈ ప్రవచనాలు, ఈ జ్ఞానయజ్ఞాలు. శలీరం ఉండగానే శలీరం లేని స్థితికి ఎటిగి వెళ్తాలి. ఆ స్థితికి వెళ్తటానికి ఈ శలీరాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి. ముందు మీరు దేవుడిని ఎంజాయ్ చేయటం నేర్చుకోవాలి, ఆయనను ఎంజాయ్ చేస్తూ ఉంటే మరణం లేని స్థితికి అయినే మిమ్మల్ని తోలుకొనిపోతాడు. ఆ స్థితిని పాందినప్పుడు నీ

శలీరం కూడా నీకు సవం కిందే కనిపిస్తుంది. దానినే జీవన్స్తుక్షమితి అంటారు. ఆ స్థితిని ఇప్పుడే ఇక్కడే ఈ శలీరం భూమి మీద తిరుగుతున్నప్పుడే మీరు పాందవచ్చు.

వర్తమానకాలంలో జీవించు. అంటే నీ శలీరం ఎక్కడ ఉందో నీ మనస్సు అక్కడ ఉండాలి. నీ శలీరాన్ని ఇక్కడ పెట్టి భూతకాలం గురించి, భవిష్యత్తు కాలంగురించి ఆటోచిస్తూ ఉంటే వర్తమానకాలంలో జీవిస్తున్నట్లు ఎలా అవుతుంది. ఎక్కడైతే శలీరం ఉందో అక్కడే మనస్సును ఉంచటానికి అలవాటు చేసుకోండి. శలీరానికి భయం వేయటం లేదు. నీ లోపల ఉండి ఎవడైతే భయపడుతున్నాడో వాడు నిజం కాదు. వాడిని డోట్ చేస్తూ ఉంటే, వాడు ఎవడు అని అన్యోషణ చేస్తూ ఉంటే వాడు పత్తా లేకుండా విచిత్రాడు. మనం భగవంతుని ప్రాణించగా ప్రాణించగా ఆ భయపడే వాడే మనలో సైతానుగా ఉన్నాడు కదా నేను ఇలా ఉంటాను అని వాడు మనకు చెప్పేస్తాడు. అప్పుడు మనం వాడిని బయటకు తోలేయవచ్చు, అది ఈశ్వరుని దయ, దటీశ్ ద ర్మేన్ ఆఫ్ అరుణాచలా. గాంధీగారు చిన్నతనంలో ఇంట్లో గూటిలో ఉన్న డబ్బులు దొంగతనం చేసేవారు. గాంధీగారు బుధిమంతుడు అని ఆయన తండ్రిగాలకి గట్టి నమ్మకం. ఆయన గాంధీగాల తల్లిని తిట్టేవారట. నేను దొంగతనం చేస్తే తండ్రి ఇంట్లోవాలని తిడుతున్నారు అని ఒక రోజున నేనే దొంగతనం చేస్తున్నాను అని ఉత్తరం ప్రాసి తండ్రికి ఇచ్చాడు. తండ్రి అది చదువుకొని గాంధీగాలని తిట్టలేదు, కొట్టలేదు, కళ్ళమ్ముట నీరు పెట్టుకొన్నాడు. ఆ నీరే నా పాపాన్ని, నా హేబిట్స్‌ను కడిగేసాయి అన్నారు గాంధీగారు. గాంధీగాలని ఆయన తండ్రి పట్టుకోలేదు, ఆయనే లభిల్ అయిపోయాడు. అలాగే మనలో ఉన్న దొంగను మనం పట్టుకోలేము. భగవంతుని ప్రాణించగా, ప్రాణించగా నేనే దొంగను అని వాడే లభిల్ అయిపోతాడు. ఇంత కాలానికి దొంగ దొలతాడు అని అప్పుడు మనకు ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. మీ లోపల ఉన్న దొంగ పోతే అంటే అహంభావన పోతే దానిని అంటేపెట్టుకొని ఉన్న గుణాలు అన్ని పోతాయి, దుఃఖం కూడా పోతుంది. అది మీ కడసాల జస్తా. అది ఎప్పుడో కాదు ఈ జస్తాలోనే నొభించాలి. ఇది భావ్యంగా చూస్తే అసాధ్యమే కాని ఈశ్వరుని దయ ఉంటే అది సాధ్యం అవుతుంది.

(సద్గురు శ్రీ కృష్ణగాల అస్తుర్స్థాషణములు, 23-12-2010, జెన్డ్రిల్)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులల్లారా,

ఈ రోజు రఘుజయంతి, మొట్టమొదటటిగా 1912వ సంవత్సరంలో భగవాన్ విరుచిశ్శగుహలో ఉండగా ఆయన పుట్టినరోజు చేయడం మొదలుపెట్టారు. ఆరోజున ఆయన జస్తుచినోత్సవం చేస్తున్నారని ఆయనకు తెలియదు. కొంతమంది భక్తులు స్వీట్స్, పుష్టిలు తెచ్చుకొన్నారు. ఏమిటి ఈ గీడవ అంటే ఈ రోజు మీ పుట్టినరోజు అని చెప్పారు. ఇటువంటి